

Ad § 13

Indenrigsministeriet

Ved *samråd* med *indenrigsministeren* har udvalget drøftet følgende spørgsmål:

- 1) § 13.3.01. Udskrivningsvæsenet. Omfanget af de psykologiske undersøgelser af det værnepligtige mandskab.
- 2) § 13.4.03. Andre civilforsvarsforanstaltninger. Begrundelsen for statens overtagelse af visse udgifter i forbindelse med udgivelsen af „Civilforsvarsbladet“.
- 3) § 13.5.01. Værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde. Mulighederne for ved ændring af den bestående lov at indføre en mere hensigtsmæssig ordning.

Herudover har udvalget til *indenrigsministeren* fremsendt følgende spørgsmål med anmodning om skriftlig besvarelse:

1. Ad § 13.6.01. Sundhedsstyrelsen.

I anledning af den i anmærkningerne hertil foreslåede reorganisering af sundhedsstyrelsens konsulentordning udbeder finansudvalget sig en redegørelse for indholdet af og fordelene ved den foreslåede nye ordning. Specielt udbeder man sig oplysninger om og motiveringer for de med ordningen følgende merudgifter — herunder en forklaring på, hvorfor en overgang til standardhonorarer kun kan finde sted på den måde, at hidtil lavere honorarer sættes op til standardhonorarernes størrelse, medens hidtil højere honorarer ikke kan nedsættes før udløbet af de nuværende konsulenters funktionsperiode.

2. Ad § 13.6.03. Statens seruminstitut.

I honorarskemaet er opført honorarer til 2 juridiske medarbejdere. Der udbedes en redegørelse for arten og omfanget af disses virksomhed.

I besvarelse heraf har man fra *indenrigsministeren* modtaget følgende skrivelse:

Indenrigsministeriet. København, den 28. januar 1966.

I skrivelse af 14. januar 1966 har finansudvalget i forbindelse med gennemgangen af forslag til finanslov for finansåret 1966-67 stillet to spørgsmål vedrørende henholdsvis sundhedsstyrelsens og statens seruminstituts budget for det nævnte finansår.

I denne anledning skal man, for så vidt angår sundhedsstyrelsen (§ 13.6.01.) efter stedfunden brevveksling med styrelsen meddele følgende:

I medfør af lov nr. 182 af 23. juni 1932 om sundhedsvæsenets centralstyrelse som ændret senest ved lov nr. 153 af 29. april 1965, fører sundhedsstyrelsen overtilsynet med sundheds- og sygeplejen og er øverste rådgiver for det offentlige i alle forhold, der kræver lægekyndig eller apotekerkyndig indsigt. For at kunne varetage denne tilsyns- og rådgivningsvirksomhed er det påkrævet, at den hertil fornødne sagkundskab står til rådighed for styrelsen dels i form af fast tilknyttede medarbejdere, dels som særligt sagkyndige inden for en række områder.

Vedrørende den sidstnævnte gruppe er det nu i § 8, stk. 1, i loven om sundhedsvæsenets centralstyrelse fastsat, at indenrigsministeren beskikker et antal særligt sagkyndige til — foruden de i § 8, stk. 3, nævnte organer og de i paragraffens stk. 4 nævnte sagkyndige — i fornødent omfang at bistå sundhedsstyrelsen.

Efter vedtagelsen af ovennævnte lovændring har sundhedsstyrelsen indstillet, at den hidtidige konsulentordning, der hvilede på ret udførlige og komplicerede reg-